

[Starcke.]

overenskomster, om man kunde undvære dem, om man kunde afvikle det bestaaende System. Jeg mener afgjort, at vi kan afvikle det bestaaende System, men jeg mener, det vilde være bedst og give færrest Rystelser, hvis man i Forvejen havde bragt Problemet med de ledige Penge i Orden, og her mener jeg, at de stadige Monopoler, som giver Indtægter, uden at der præsteres en modsvarende Produktion og Vareforøgelse, maa bringes ud af Verden. Vi har peget paa dette gennem mange, mange Aar, og først nu ser det ud til at lysne lidt, men der er dog lang Vej frem. Jeg mener dog alligevel, at det vilde være en Fordel for Danmark at afvikle Restriktionslovgivningen.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes Danmark skulde bære sig ad med at faa de Varer, som vi nødvendigvis maa have. Jeg ser saadan paa det, at naar Danmark er i Stand til at producere Varer, som andre Lande gerne vil have — de danske Levnedsmidler, Fedtstoffer, er i Dag nogle af de mest eftertragtede og efterspurgte Varer i Udlandet —, skulde der for saa vidt være Mulighed for at komme af med dem; naar vi har Varerne og de andre Lande gerne vil have dem og er saadan stillet, at de næsten alle sammen lever under Feltraabet: Eksporter eller dø! — tror det ærede Medlem saa ikke, det vil være muligt for en bare ganske almindelig velbegavet Handelsmand at faa en Udveksling i Gang? Hvis det var saadan, at man overlod en Handelsmand den Opgave at købe Jernplader for Smør, kan jeg garantere for, at han skulde nok faa fat paa Jernpladerne. Men det er Staten, som nu ødelægger dette ved, at vi i Handelsaftaler bindes af Restriktioner. Man skulde gaa til Rammeaftaler. . . . Ja, jeg beklager, at min Taletid er udløbet; jeg ved godt, at det ikke er det ærede Medlem, der i sin Egenskab af Formand vil misbruge sin Stilling, og jeg skal derfor slutte.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg skal kun fremsætte nogle ganske enkelte Bemærkninger til Afslutning af denne Debat.

Jeg forstaaer ikke, hvordan det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen af de Tal, jeg i min Forelæggelsestale angav for Balanceplanen for indeværende Aar, kan udlæse, hvor vidt der er afsat Reserver i den; det kan man overhovedet ikke se af det, der blev fremsat ved den Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen beskæftigede sig med Benzinordningen, og jeg skal saamænd gerne skænke det ærede

Medlem det Point, at det for mig stiller sig i et lidt mere afskrækkende Lys at gøre Weekend-Kørselen til Genstand for Forbud, end det gjorde tidligere. Men jeg vil stadig fastholde, at det til enhver Tid afgørende for os ikke er, paa hvilken Maade man sparer Benzinen, men at der spares, og den Linie maa vi fortsat følge.

Jeg beklager over for det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at jeg har besvaret et andet Spørgsmaal end det, det ærede Medlem har stillet. Det Spørgsmaal, det ærede Medlem havde stillet, gik ud paa, hvor vidt de Tal, der staaer nævnt for Landbrugsproduktionsens Værdi i 1947, drejer sig om Høst- eller Kalenderaaret, og hvilke Pl. ser der var lagt til Grund. Det drejer sig om Høstaaret, og det er 1947-Priserne, der er lagt til Grund.

Det er mig fortsat umuligt at se Logikken i det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Bemærkninger vedrørende den Usikkerhed, der knytter sig til hele den erhvervsøkonomiske, verdensøkonomiske og verdenspolitiske Situation, og saa hans Konklusion om, at det kan give Anledning til, at man ikke forlænger Bemyndigelseslovene. Nu forstaaer jeg, at det ærede Medlem maaske heller ikke vil fastholde det Standpunkt, men kun vil hævde, at vi i hvert Fald burde trække Vedtagelsen af Loven saa langt ud, som vi overhovedet kunde, i Haab om, at alle de usikre Forhold til den Tid er blevet sikre. Det tror jeg er et yderst spinkelt Haab. Jeg tror ikke, at Marshall-Planen eller vore Handelsaftaler m. v. vil være afgjorte Ting, inden denne Lov skal fornyes.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen gjorde opmærksom paa, at de Bemærkninger, han nu har gjort til denne Lovs Forlængelse, ogsaa blev gjort under Debatten om samme Lovs Forlængelse i Fjor. Det kan naturligvis kun glæde mig, at det forholder sig saadan, og jeg beder det ærede Medlem undskylde, at jeg ikke var opmærksom paa dette Forhold. Det ærede Medlem fortsatte med at sige, at Bemyndigelserne er nødvendige, men hvor det ikke drejer sig om Hastesager, bør Ministeren komme til Rigsdagen, og det ærede Medlem begrundede det med, at Viljen til Afvikling maa understreges af Hensyn til Befolkningen og Erhvervslivet.

Jeg er i og for sig ikke uenig i disse Synspunkter, og som jeg sagde det i mit første Indlæg, saafremt det kan blive muligt i Udvalget at finde en Formulering, en Afgrænsning, hvorefter man bestemt kan sige: det og det skal forelægges Rigsdagen — saa skal jeg ikke stille mig afvisende. Jeg vil ikke betragte det som nogen Ulykke, selv